

BÂKÎ OLAN ALLAH'TIR

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى

أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

“Muhammed, sadece resuldür, elçidir. Nitekim ondan önce de nice resuller gelip geçmiştir. Şayet o ölür veya öldürülürse, Siz hemen gerisin geriye dinden mi döneceksiniz? Kim geri döner, dinden çıkarsa, bilsin ki Allah’a asla zarar veremez. Ama Allah hidâyetin kadrini bilip şükredenleri bol bol mükâfatlandıracaktır.” (*Âl-İmrân ; 144.*)

Söz Sultanı (s.a.s) şöyle buyurur: **“Âlimler peygamberlerin varisleridir.”** (*Buhari, İlm, 10*)

Muhterem Müslümanlar! Hutbemiz, **Ölüm hakikati, Âlimler ve sevenlerinin yapması gerekenler** hakkında olacaktır.

Yaşadığımız fani dünyada en büyük hakikatlerden biri ölümdür. Her yüz yılda bir nesil ölüyor, yerine yeni bir nesil geliyor. Kur’ân-ı Kerimde: **“Her can ölümü tatmaktadır / tadıcıdır... Sonunda Bizim huzurumuza getirileceksiniz. Enbiya;35 "Biliniz ki, kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm, muhakkak gelip size çatacaktır. Sonra akıl ve duyularla idrak edilemeyen de edileni de bilen Allah’a döndürüleceksiniz, O da size yapıp etmiş olduklarınızı bildirecektir." Cuma; 8.**

Ahret yurduna geçiş olan ölüm hakikatte; tıpkı hayat gibi Allah’ın yeni bir yaratmasıdır.

“Hanginizin الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ daha güzel iş ortaya koyacağını denemek için, ölümü ve

hayatı yaratan O'dur. O azîzdir, gafurdur.” *Mülk/67; 2. âyeti* bu hakikati ifade ediyor.

Ölüm, bir terhis, bir tebdîl-i mekân ve yüzde doksan dokuz dostların ve sevdiklerin bulunduğu âleme bir seyahattir. Ölümü ikinci ve ebedî bir varoluşun başlangıcı sayanlar, sinelerinde onun tatlı tatlı esintilerini duydukça, Cennet baharları gözlerinin önünde tüllemeye başlar.

Ölüm, bizim için, her zaman ruhun dolaşıp durduğu çok buudlu bir mekâna ve çok derinlikli bir zamana, Cenâb-ı Hakk'ın **“Haydi şimdi bütünüyle bana gel!”** demesinden başka bir şey değildir.

O'nu gönülden tanıyıp sevenler için bu **“gel”** deyişin üslûbunda öyle bir iltifat ve öyle baş döndürücü bir teveccüh vardır ki; **“Ey gönlü itminana ve huzura ermiş ruh! Sen O'ndan, O da senden razı olarak dön Rabbine! Katıl has kullarıma ve gir Cennetime!”** (*Fecr, 27-30*) şeklindeki çağırışı alan ruh, bir dakika bile burada kalmak istemez. Zira bu çağırının mânâsı; **dünyanın sıkıntılı ve boğucu havasından sıyrıl! Yitirdiğin Cennet'e ve ruhun asıl yurduna dön**, demektir.

Ölüm, bir ayrılık olması itibarıyla, aklın nazarında ve insanın insanlığı üzerinde oldukça üzücü bir hâdisedir. Böyle bir üzüntüyü bütün bütün inkâr etmek mümkün olmadığı gibi, kalbin dilini bağlamak imkânsızdır.

Ölümü, ikinci bir doğum ve bir ebedî varoluşa uyanma şeklinde anlayanlar merdane yürürler kabre doğru. Azrail arkadaşlığını, İsrail dostluğuyla bir bilir, Allah'a yürüme ânının her lahzasını Cebrail rehberliğinde **miraca yükseliyor gibi zevk ederler.**

Âlimin tarifi ise şöyle yapılmaktadır.

Kur'ân-ı Kerim başta olmak üzere Peygamberimizin hadislerini ve bütün sünnetini bilen, diğer İslâmî ilimlerden de haberdar olup, ileri seviyede bir bilgi birikimine **ulaşan kişidir. Diğer bir ifadeyle;** hakikat bilgisiyle donanmış, mârifete açık ve bilinmesi gerekli olan şeyi, olduğu gibi bilen birisine “**âlim**” denir. **Alimler**, ömürlerinin her anına örnek bir hâl, bir tavır ve davranış sığdırmış insanlardır. Onların **sergüzeşt-i hayatları, yarının hasbîlerine yol gösterecek işaret taşlarıyla doludur.**

“**Bir âlimin ölümü, âlemin ölümü demektir.**” sözü, hadis olarak rivayet edilmektedir. (*el-Leknevî, el-Âsâru'l-merfûa s. 147.*) Hakiki bir **âlimin ölümü, âlemin ölümü** olarak görülmüştür ve insanlar için **büyük bir musibet** kabul edilmiştir.

Aslında her hâdisenin bir sinyal yanı vardır. İnsan o ikazı anlayabilir, **Allah’a teveccüh eder, sadaka verir** ve o belâya keffaret olabilecek **bir hayır ortaya koyarsa**, bunlar, Allah’ın inayetiyle daha büyük kaza ve belâların defedilmesine vesile olur.

Cenâb-ı Allah, Hak dostlarından bir tanesini almak suretiyle; **hem kalanları teyakkuza sevk eder hem geride kalanların gönüllerini yumuşatır hem de Kendisine teveccüh etmelerini temin eder.** Geride kalanlar, incelmış ve yumuşamış gönüller olarak Allah’a yalvarırlar: “**Allahım, Sen bütün ihtiyaçları giderme ve belâları defetme kudretine sahip Rabbimizsin, bizim ihtiyaçlarımızı da karşıla ve başımızda dönüp duran belâları def eyle!**” diye dua ederler.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bizler fani şahısların değil, baki hakikatlerin peşindeyiz. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s) ruhunun ufkuna yürümesinden sonra Din-i Mübîn-i İslâm devam etmiş ve bin bir badire aşarak bugüne kadar gelmiştir. Bundan sonra da **İman ve Kur'an Hizmeti kıyamete kadar devam edecektir inşaallah.**

“Ümmetinden Allah'ın emrini yerine getiren bir topluluk sürekli bulunacaktır. Onları aşağılayan veya onlara muhalefet edenler, onlara asla zarar veremeyecektir. Öyle ki Allah'ın kıyamet emri gelinceye kadar bu topluluk insanlara karşı böyle muzaffer halde kalacaklardır.” **hadis-i şerifinin** de işaret ettiği gibi kıyamet gününe kadar insanları hak ve hakikate çağıran mutlaka bir cemaat bulunacaktır. Evet, Hazreti Âdem'le başlayan bu din, kıyamete kadar devam edecektir. (*Buhari, Menâkıb 28, Tevhid 29; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 4/101*)

Bizler uhdemizdeki **hizmet emanetini zayi etmemeliyiz.** Bu kutsi emaneti, her türlü şahsi hesaptan, dünyevilikten ve nefsânîlikten uzak bulunarak, kirletmeden, samimiyetle, uhuvvetle ve tesanüdle taşımakla mükellefiz.

Allah (c.c.) Yar ve yardımcımız olsun